

διότι ὀλίγοι ἐκ τῶν Δυτικῶν ἐγνώριζον καλῶς ταύτην. Ἐξέδωκεν ἐπίσης Γαλλιστί καὶ τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιναστασῆς μέχρι τοῦ 1825 ἔτους. Ψηφισθέντος δὲ ὑπὸ τῆς ἐν Τροιζῆνι Ἑλληνικῆς Συνελεύσεως Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννου τοῦ Καποδιστρίου, οὗτος συνέλαβε μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀφιξίν του τὸν ῥίζον ὡς Γραμματέα τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων. Κατὰ τὴν Ἰούλιον τοῦ 1831 ἔτους, ἐμπρησθέντος ἐν Αἰγίνῃ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Ἀνδρέου Μισούλη, ὁ ῥίζος ἐπαραιτήθη ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυβερνήτου, καὶ μετέβη εἰς Ἀθήνας ἵνα μὴ ἐνωθῆ με τοὺς ἀντιπολιτευομένους τῆς Καποδιστριακῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ ἡ ἐγκαιρὸς αὕτη παραιτήσις του τὸν ἐσυμφιλίωσε μετὰ τὴν φατρίαν τῶν ἀντιπολιτευομένων, καὶ τὸν ἐσίστησεν εἰς τὴν βαυαρικὴν Ἀντιβασιλείαν ἥτις τὸν ἐδιόρισεν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας. Ἐπὶ δὲ τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος ἦτο Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας, καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Βασιλικῶ Ὀίκου κατὰ τὴν πολιτικὴν μετεβολὴν τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1843. Κατὰ τὸ 1848 ἔτις ἐδιορίσθη πρέσβος τῆς Α. Μ. ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου ἀπεβίωσε κατὰ τὸν Δεκέμβριον μῆνα τοῦ 1849 ἔτους. Ἡ κηδεία του ἐγένετο λημ-

προτάτῃ, συνοδευθέντος τοῦ νεκροῦ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου καὶ ὄλων τῶν ὑπουργῶν τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ τῶν ξένων Δυναμειων. Ὁ Ἰάκωβος ῥίζος, μεταβάς εἰς Εὐρώπην, ἐπωνομάσθη *Νερούδος* πρὸς διάκρισιν ἀπὸ ἄλλης οἰκογενείας, ἐπίσης τῶν εὐπατριδῶν *Φαραρίου*, ἐχούσης τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν ῥίζου. Ἄνθρωπος πράου χαρακτῆρος καὶ ἐκ γενετῆς ποιητῆς γλαφυρώτατος, ἐκηρύχθη ἐναντίος τῆς σχολῆς τοῦ Κοραῆ, πλὴν ἐφίνη πάντοτε φίλος καὶ προστάτης τῶν λογίων ἀνδρῶν. Ἴδε τοὺς ἀριθμοὺς 509, 510, 530, 573 καὶ 723.

ΡΟΔΙΟΣ (*Θωμᾶς*). Ἐγενήθη ἐν τῇ νήσῳ Ῥόδῳ, ἐξ ἧς ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν του, ἀνεφίνη λόγιος ἄνθρωπος τῆς ΙΗ' ἑκατονταετηρίδος. Ἴδε τὴν *Σημείωσιν* τοῦ ἀριθμοῦ 183.

ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ (*Κωνσταντῖνος*). Χῆνος. Εἰς τῶν λογίων ἀνδρῶν, ἀκμασάντων κατὰ τὴν ΙΖ' ἑκατονταετηρίδα. Ἐξ-επαίδευσθη ἐν τῷ περιωνύμῳ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὀζωνίας, καὶ ἀνεδείχθη ὀπιδὸς τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας τῶν Στουάρτων. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 60.

ΡΟΥΣΙΑΔΗΣ (*Γεώργιος*). Ἐγενήθη ἐν τῇ κωμοπόλει τῆς Μακεδονικῆς Κοζάνης, ὅπου ἐδιδάχθη τὰ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς γλώσσης μαθήματα. Περὶ τὰς ἀρχὰς δὲ τῆς ἐνεσώσης ἑκατονταετηρίδος με-